

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/11116.**

Benyújtás dátuma: **2025-03-10 09:48**

Parlex azonosító: **1FN8ZAH30001**

Címzett: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

Tárgy: Törvényjavaslat benyújtása

Benyújtó: Földi Judit (DK), Dr. Komáromi Zoltán (DK), Gy. Németh Erzsébet (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán (DK)

Törvényjavaslat címe: A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján „**a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2025. évi törvény

a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról

[1] Az Országgyűlés álláspontja szerint olyan tragikus esetekben, amikor egy család a várva várt babát elveszíti, minden eszközzel segíteni kell a nőknek a gyász feldolgozásában, az érintetteknek egyszerre kell megbirkózniuk az érzelmi traumával és a fizikai felépüléssel is. Egy elvesztett kisbaba utáni gyászidőszak hónapokig, de akár évekig is eltarthat, ezért különösen fontos, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre a történetek feldolgozására és a gyógyulásra.

[2] A javasolt törvény célja, hogy méltányos és emberséges jogokat biztosítson azoknak a nőknek, akiknek gyermekük halva született, vagy akik a szülést követően elvesztették gyermeküket. E törvény elismeri, hogy a szülés nemcsak fizikai, hanem érzelmi és pszichológiai megpróbáltatás is, és ennek megfelelően biztosítja az érintett nők számára a kellő időt és támogatást a gyászolás és a lelki felépülés folyamatában. A törvény lehetőséget biztosít arra, hogy ezen nők teljes mértékben megélhessék gyászfolyamatukat, miközben megvédjük őket a munkahelyi terhektől, így segítve őket abban, hogy megfelelően feldolgozhassák a tragédiát és visszanyerjék életük stabilitását.

[3] E törvény rendelkezései nemcsak a nők szociális és gazdasági védelmét szolgálják, hanem alapvető tiszteletteljes hozzáállást is tanúsítanak a gyász és a veszteség iránt. A törvény a családi élet védelmét, a nők lelki egészségét és a társadalmi érzékenységet is szem előtt tartja, biztosítva, hogy a társadalom és a munkahelyek tiszteletteljes módon támogassák azokat, akik a legnagyobb veszteségen mennek keresztül. A javasolt intézkedés hozzájárul a méltóságteljes és humánus jogalkotáshoz, figyelembe véve a nők jogait, valamint a társadalmi és gazdasági környezetet, amelyben élnek. Mindezekre tekintettel az Országgyűlés a munka törvénykönyvét a következők szerint módosítja:

1. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 118. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az anyának amennyiben várandóssága során korai vagy középidős magzati halál, vagy perinatális halál következik be, tizenöt munkanap, ikergyermekek esetén húsz munkanap pótszabadság jár, amelyet a kérésének megfelelő időpontban kell kiadni.”

2. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 146. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A munkavállaló a 118. § (5) bekezdés szerinti pótszabadság teljes időtartamára a távolléti díj száz százalékára jogosult.”

3. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 294. § (1) bekezdése a következő o) és p) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„o) *Perinatális halál:*

oa) a halál a méhen belül a terhesség 24. hete után következett be, vagy ha a méhen belül elhalt magzat hossza a 30 cm-t vagy testtömege az 500 g-ot eléri,

ob) mikor a halál az újszülött megszületését követő 168 órán belül következik be, függetlenül az újszülött hosszától vagy testtömegétől.

p) Korai vagy középidős magzati halál: a 24 hétig vagy annál rövidebb ideig az anya méhében lévő magzat, ha az anya testétől történt elválasztás után az élet semmilyen jelét nem adja; vagy ha a magzat kora nem állapítható meg, és a magzat testtömege az 500 grammot vagy a testhossza a 30 cm-t nem éri el, ide nem értve azon ikerszülés esetét, ahol legalább az egyik magzat élve született.”

4. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 298. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg az anyát a várandósság során, annak bármely szakaszában elvesztett magzatuk után őket megillető pótszabadság igénybevételére, valamint a pótszabadsággal összefüggő költségek megtérítésére vonatkozó szabályokat.”

5. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

A hatályos szabályozás szerint abban az esetben, amikor a magzat elvesztése a várandósság korábbi szakaszában következik be, tehát korai vagy középidoős magzati halál következik be, a nők számára nem biztosított a pótszabadság igénybevételének a lehetősége. A korai vagy középidoős magzati halál, azaz a vetélés akkor következik be, ha a 24 hétig vagy annál rövidebb ideig az anya méhében lévő magzat az anya testétől történt elválasztás után az élet semmilyen jelét nem adja; vagy ha a magzat kora nem állapítható meg, és a magzat testtömege az 500 grammot vagy a testhossza a 30 cm-t nem éri el, ide nem értve azon ikerszülés esetét, ahol legalább az egyik magzat élve született.

Ebben a korai szakaszban az édesanyák keresőképtelenségük esetén táppénzre tarthatnak igényt. Ugyanakkor a táppénz nem minden esetben indokolt és azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a fizetett szabadság anyagilag is nagyobb támogatást jelent. Az Mt. ugyan lehetővé teszi, hogy a munkáltató keresőképtelenség, vagy különös méltánylást érdemlő személyi, családi ok miatt mentesítse a munkavállalót a munkavégzési kötelezettsége alól, ugyanakkor a munkavállalók a munkáltatónak alárendelt, sokszor kiszolgáltatott helyzetéből eredően nem biztos, hogy tudnak élni e lehetőségekkel.

A statisztikák szerint minden negyedik – egyes becslések szerint akár minden harmadik – terhesség vetéléssel végződik. Az érintett nőknek egyszerre kell megbirkózniuk az érzelmi traumával és a fizikai felépüléssel is – ám erről csak igen ritkán beszélünk. A tanulmányok szerint egy elvesztett kisbaba utáni gyászidőszak hónapokig, de akár évekig is eltarthat, ezért különösen fontos, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre a történetek feldolgozására és a gyógyulásra.

A Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja úgy gondolja, hogy olyan tragikus esetekben, amikor egy család a várva várt babát elveszíti, minden eszközzel segíteni kell a szülőket a gyász feldolgozásában, tehát a pótszabadság legyen igénybe vehető a várandósság megszakadásának bármely szakaszában. A veszteség, a fájdalom és a gyász érzésénél indokolatlan különbséget tenni a magzat kora, vagy a terhesség előrehaladottsága okán, a lényeg ugyanaz, hogy egy élet veszett el. A pótszabadság, amely jelen törvényjavaslat célja szerint jár függetlenül a várandósság előrehaladottságától, a már meglévő támogatások mellett segíthet a veszteség feldolgozásában.

A német parlament alsóháza, a Bundestag, elsöprő többséggel fogadta el január 30-án azt a törvényt, amely lehetővé teszi az szülési szabadság kiterjesztését azokra a nőkre, akiknek várandóssága a 13. hét után megszakad. Az új törvény értelmében azok a nők, akik a terhességük 13. hete után veszítik el kisbabájukat, ugyanúgy jogosultak szülési szabadságra, mint azok, akik a várandósság 24. hete után. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy:

- akik a 13. hét után, de a 17. hét előtt veszítik el a babájukat, két hét szülési szabadságot kapnak,
- akik a 17. és 20. hét között, hat hét szabadságra jogosultak,

- akik pedig a 20. hét után, nyolc hét szabadságot vehetnek igénybe.

Fontos tudni azonban, hogy a szabadság kivétele nem kötelező – az érintett nők saját döntésük szerint élhetnek ezzel a lehetőséggel, vagy elutasíthatják azt.

Nem csak Németországban létezik ilyen szabályozása a szülési szabadságnak

- Indiában azok a nők, akiknek várandóssága idő előtt megszakad, hat hét fizetett szabadságot kapnak.
- A Fülöp-szigeteken közel két hónapnyi szabadság jár ilyen esetekben – és akkor is, ha a várandósságot életveszélyes okokból műtéti úton kell megszakítani.
- Új-Zélandon mindkét szülő három-három nap szabadságot vehet ki.
- Az Egyesült Királyságban pedig jelenleg is vita folyik a parlamentben egy olyan törvényjavaslatról, amely két hét fizetett szabadságot biztosítana az érintett nőknek.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Részletes indokolás

1. §

A rendelkezés megteremti a lehetőségét annak, hogy az édesanya amennyiben a magzata a várandósságának bármely szakaszában meghal, úgy ilyen jogcímen pótszabadságot vegyen igénybe.

2. §

A javaslat értelmében az anya pótszabadságának teljes időtartamára a távolléti díj 100%-a jár.

3. §

Értelmező rendelkezések.

4. §

A törvényjavaslat tartalmazza a módosítással kapcsolatos kormányrendeleti szintű szabályozás megalkotására vonatkozó felhatalmazásokat.

5. §

Hatályba léptető rendelkezés.